

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 690/07
05.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић-Андрић, чланова већа, са саветником Вукицом Латиновић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиље АА, против решења Националне службе за запошљавање Републике Србије, број: 0031-10412-1080/2006 од 20.12.2006. године, у предмету новчане накнаде, у нејавној седници већа одржаној дана 05.9.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Националне службе за запошљавање Републике Србије, број: 0031-10412-1080/2006 од 20.12.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем одбијена је, као неоснована, жалба тужиље изјављена против решења Јагодина бр. 104-1464-01/06-3100 од 21.9.2006. године, којим се тужиљи продужава исплата новчане накнаде, признате решењем бр. 104-275/04 од 19.4.2004. године, за преостало време у трајању од седам месеци, почев од 16.6.2006. године, и то у износу од 7.365,50 динара месечно.

Тужиља у тужби оспорава законитост решења туженог органа због погрешно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и због битних повреда правила поступка. Наводи да је послодавац извршио групну одјаву радника са социјалног осигурања без достављања прописаних образаца и по истеку рока, чиме је повредио одредбе закона. Истиче да решење о престанку радног односа бр. 7/6 никада јој није уручено већ је истакнуто на огласној табли предузећа које је било закључано због стечаја, па је за њега сазнала тек по истеку рока. Тужиља даље наводи да јој послодавац није исплатио заостале зараде, нити је уплатио доприносе за социјално осигурање, како то закон прописује. Предлаже Врховном суду Србије да тужбу уважи и поништи оспорено решење.

У одговору на тужбу, тужени орган је остао у свему при разлозима изнетим у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

По оцени навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, Врховни суд Србије је нашао:

Тужба је основана.

Према образложењу оспореног решења провостепени орган је правилно одлучио када је тужиљи продужио исплату новчане накнаде за преостало време од седам месеци јер је захтев поднела по истеку рока од 30 дана од дана престанка радног односа, а у претходној незапослености је искористила право на новчану накнаду у трајању од један месец и 15 дана, у складу са одредбом члана 110. Закона о запошљавању и осигурању за случај незапослености.

Међутим, овакво схватање туженог за сада се са сигурношћу не може испитати.

Врховни суд Србије оцењује да је оспореним решењем повређена одредба члана 235. став 1. у вези члана 198. став 2. Закона о општем управном поступку, која повреда правила поступка је од утицаја на решење ствари. Наиме, у диспозитиву оспореног решења наведено је да се одбија жалба изјављена на "решење ___", па из диспозитива оспореног решења није јасно који је орган донео првостепено решење, што чини решење неразумљивим, коју повреду је у поновном поступку потребно отклонити.

Поред тога, Врховни суд Србије налази да је оспорено решење донето и на основу непотпуно утврђеног чињеничног стања. Ово с тога, што у списима предмета нема доказа када је решење о отказу уговора о раду достављено тужиљи, на основу кога би се рачунао рок од 30 дана за подношење захтева за новчану накнаду, а од чега зависи и трајање исплате новчане накнаде.

С тога, у поновљеном поступку тужени орган је дужан да отклони повреде правила поступка на које му је указано овом пресудом, да правилно утврди све чињенице које су битне за одлучивање у овој управној ствари, на које ће применити одговарајуће материјално право и за своју одлуку да да јасне и на закону засноване разлоге.

Из напред изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиље,

Врховни суд Србије је одлучио као у диспозитиву ове пресуде, на основу одредбе члана 41. став 2. у вези члана 38. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96), с тим што су примедбе и правно схватање суда изнети у овој пресуди обавезујући за тужени орган у смислу одредбе члана 61. истог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

дана 05.9.2007. године, У. 690/07

Записничар, Председник већа - судија

Вукица Латинковић, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈК